

עלון מורה סיפורים מחזקים

העלון שלי
בשבת ובחג

דרך כביש 6 ומשם עוד אוטובוס למירון. כשהגיעו לתחנה המרכזית, עלו על אוטובוס לצפת, אך מה התפלאו שהאוטובוס לא נוסע דרך כביש 6, הוא בכלל פונה לכביש 90 ונוסע דרך הבקעה, הבינו שניהם שעלו על האוטובוס הלא נכון! אבל התנחמו שבכל זאת, גם האוטובוס הזה נוסע לצפת, התחילה הנסיעה, בהתחלה הכל היה טוב, אך כעבור כחצי שעה התחיל פקק איום! לפרקים פקק זוחל, לפעמים האוטובוס פשוט עמד במקום, עברו כבר שלוש וחצי שעות והם רק בכניסה לטבריה! כניסת שבת קרובה ולפי החישובים, גם אם הפקק משתחרר, אין סיכוי שיגיעו למירון!!!

הצטערו מאד שלא יגיעו למירון, אבל אמרו 'אין ברירה, נרד כאן בטבריה עיר הקודש' ואכן ירדו מהאוטובוס בטבריה הביטו אחד בשני כלא יודעים מה לעשות? הבחור האחד הציע להגיע לציון רבי מאיר בעל הנס, אבל החבר שני, טען שזה לא הגיוני וכי בציון לא ימצאו מקום לעשות שבת, והציע שיתקשרו לאיזה דוד של חבר מהישיבה שגר בשיכון ד' בטבריה עלית, הם התקשרו מספר פעמים, אך הטלפון לא היה זמין, הם היו בלחץ נוראי! אוטוטו שבת ואנה הם באים? ואז נזכרו שהחבר מהישיבה סיפר שבשיכון ד', יש לא מעט חרדים וגם בסמוך יש שכונה חדשה של חרדים, אז אולי שם ימצאו פתרון ב"ה. הם לא חשבו פעמיים ולקחו מונית, נהג המונית שאל לאן? והם השיבו לשיכון ד', 'לאן בשיכון ד'? 'לא משהו ספציפי, תביא אותנו בבקשה רק לשיכון ד' ואנחנו כבר נסתדר ב"ה'.

הסיע אותם הנהג לשיכון ד' ואמר 'חברים, הגענו לשיכון ד', אתם יכולים לרדת'

ירדו שני הבחורים מהמונית, כשהשעון מתקתק והאירוח מתרחק... 'מה אתה רוצה לעשות?' שאל הבחור האחד את חברו, 'נעלה לבנין הראשון ונדפוק בדלת' 'פדיחה' 'נכון אני מעט מתפחד, אך אם לא נעשה זאת, נישן הלילה ברחוב...' נכנסו שני הבחורים לבנין הראשון, ראו דלת פתוחה, ודפקו על הדלת,

המשך מעבר לדף

בשביל שבוע? 'חבובי, ביזנס זה ביזנס' אחרי שנחתם סוף סוף החוזה על הגג, התפנה אותו יהודי למלאכת בניית הסוכה, הוא עלה לגג וחשכו עיניו! הגג מלא באלטה זאכן, סמרטוטים, דברים ישנים שמעלים אבק וסירחון נורא ואותו יהודי חשב בלבד: 'יקח לי שבוע, רק לפנות את כל הזבל הזה... אם הייתי יודע ככה, לא הייתי שוכר את הגג הזה ועובר שבעה מדורי גיהנום ובמקרה שלי שמונה!'

בצר לו, אין ברירה, התחיל לפנות, לנקות להזיז, לעבוד קשה, הכל כדי שיהיה אפשר לבנות סוכה ולא היה מדובר רק בלזרוק סמרטוטים עם ריח ביאזשים, היו שם ארגזים כבדי משקל ואותו יהודי עבד קשה פיזית כמה שעות ועדיין לא התחיל לבנות את הסוכה, זו היתה רק הכנה, וכשבא לפנות ארגז אחד, הוא ניער מעליו את האבק הרב שהצטבר שם, מי יודע כמה זמן? הוא פתח את הארגז וראה שם חבילות חבילות של דולרים מסודרים עם גומיות, אלו היו שטרות

של שני שודדים, ששדדו פעם זקן ערירי והחביאו את הכסף בגג הזה, אבל גם הזקן וגם השודדים, כבר הלכו מזמן לבית עולמם...

היהודי שכל כולו היה תורה ומוסר, עידכן את בעל הבית אודות ארגז הדולרים, ובעל הבית חמתו בערה בו, הוא מיד, בלי אפילו לדבר עם השוכר היהודי, תבע את אותו יהודי בבית משפט. כשהגיעו לבית המשפט, שמע השופט את כל הצדדים ופסק, שכל הארגז עם הדולרים שלו, שייך לאותו יהודי ולא לבעל הבית! שמע בעל הבית את הפסיקה, כעס מאד ואמר לאותו יהודי שזה לא הוגן כי הכל שלו וכל זה לא הגיוני! השיב לו אותו שוכר יהודי 'ביזנס זה ביזנס...'

ואנחנו ראינו שהשם מעריך ומשלם לאדם שנלחם על מצווה, וכן למדנו, לא לשאול שאלות באמצע כמו 'למה זה קורה לי או למה זה מגיע לי?' כי התשובה, כמו בהרבה סיפורים בעלון - חכה לסוף הסרט!.

שני בחורי ישיבה בירושלים, החליטו לנסוע כדי לעשות שבת במירון. הם התכוונו לקחת את האוטובוס שנוסע מירושלים לצפת

בבית השם. וקיבלו את דברי התוכחה, כי הגישו להם את זה בחוכמה, בצורת סיפור, בלי לפגוע בכבודם.

יהודי שכר דירה בארה"ב ואותו גוי שהשכיר לו את הדירה היה יקה והציק לו בכל תנאי השכירות מדאורייתא ומדרבנן... עשה איתו חוזה והוליד אותו שבעה מדורי גיהנום... עד שנתן לו להיכנס לדירה. הדירה היתה ממוקמת בקומה האחרונה וכשהג סוכות התקרב, אותו שוכר יהודי חשב לבנות סוכה על הגג, והודיע לבעל הדירה שהוא מתכוון לבנות סוכה על הגג.

אמר לו בעל הבית 'אין בעיה' 'אהה תודה רבה לך' 'מה תודה רבה? תשלם!' 'אבל זה בסה"כ שבוע ימים' 'אז תשלם לי על שבוע' 'אבל זה משהו זמני רק שבוע וזהו' 'אני השכרתי לך את הדירה לא את הגג, אתה רוצה להשתמש בגג תשלם לי'.

ראה אותו שוכר יהודי שאי אפשר לצאת ראש עם אותו בעל דירה ושאל אותו לגובה התשלום? ובעל הבית דרש ממנו מחיר מופקע והשוכר היהודי אמר שזה לא הגיוני שמחיר הגג לשבוע, יותר משכר חודשי! ובעל הבית אמר שזה המחיר לשבוע ואם ירצה להשתמש בגג לתקופה ארוכה, אז הוא יתחשב בו במחיר, אבל לשבוע זה המחיר!.

הבין השוכר היהודי שהוא הולך להוציא כסף רב על הגג, אבל חשב, הגם שהוא מפסיד ממון, ילחם הוא על מצוות הסוכה ולא יוותר, ואמר לבעל הדירה 'טוב בסדר' 'מה בסדר?' צריך לעשות חוזה נוסף על 'הגג' והשוכר השתעם מהסאגה הבלתי גמורה הזו! ומילמל לבעל הבית 'טוב נו, תוציא חוזה מהאינטרנט ויאללה בוא נעשה כבר חוזה' 'מה פתאום אינטרנט, חוזה אצל עורך דין' 'מה עורך דין? על מה עורך דין?' 'שמע חבובי, ביזנס זה ביזנס'

לקח בעל הדירה את השוכר לעורך דין, נתן לו לשלם בולים, שמולים, שכר טרחת עורך דין וגם טירטר אותו ללכת לבית משפט ולקבל אישור נוטריון וכמובן שהכל הסתכם בממון רב! ותוקף החוזה היה לעשרה ימים כדי שיהיה לו זמן גם לבנות את הסוכה וגם לפרקה.

שאל אמר היהודי לבעל הבית 'בשביל מה אתה מעביר אותי את שבעה המדורי גיהנום האלו, כולה

בפרשתנו מזהיר משה את העם בשמירת המצוות, הוא עושה זאת בתבונה רבה, ללמדנו שגם להוכיח ולהזהיר צריך לדעת איך? כי אם תוכח לץ, לא רק שהוא לא יקבל, יתעוררו בו גם רגשי שנאה כלפיך! **רב אחד** נכנס לבית כנסת וראה אנשים יושבים, שותים קפה ומדברים דברים בטלים בבית השם! וידע שצריך להיזהר עם החבר'ה האלה

וחייב לנהוג בהם בחוכמה.

התיישב ביניהם ואמר 'אני חייב לספר לכם סיפור, חייב לספר לכם חידוש שלא שמעתם בחיים' 'איזה חידוש' הסתקרנו כולם. פתח הרב ואמר: 'ראיתי שהיה מקרה שהיצר הרע רימה ושיקר לקב"ה' 'מה?' שאלו החבר'ה 'הוא שיקר? רימה? מה הוא עשה?' השיב הרב: 'יום אחד קרא הקב"ה ליצר הרע ואמר לו: 'בוא נעשה הסכם, הרי ידוע שתפקידך זה להחטיא את הילדים שלי, אבל אני אוסר עליך להיכנס לבתי מדרש ולבתי כנסת, אתה יכול לחכות להם מחוץ לדלת אין בעיה, אבל בפנים, אתה לא נכנס, תן להם להתפלל וללמוד בשקט' 'סגור, אין בעיה' אמר היצר הרע לקב"ה.

'נו ומה היה איתו?' שאלו בסקרנות כל החבר'ה והיו במתח לראות איך העלילה מתפתחת... אמר להם הרב: 'פעם אחת תפס הקב"ה את יצר הרע על חם, בתוך בית הכנסת, הוא הפך את מה שסוכם, שהוא לא רשאי להיכנס למקום של תורה ושאל אותו 'מה אתה עושה פה? הרי סיכמנו שאתה לא נכנס לבתי כנסת' השיב היצר לקב"ה 'נכון סיכמנו שאני לא נכנס למקום של תורה, אבל לא ידעתי שזה בית כנסת! הייתי בטוח במאה אחוז שזה בית קפה... ראיתי שולחנות ואנשים שותים קפה ומדברים דברי חולין, צחוקים, קרחנה, לא ידעתי שזה בית כנסת, חשבתי הגעתי לבית קפה... אבל אם אתה אומר לי שזה בית כנסת, אז אני אצא...'

מיד הבינו כל החבר'ה, שהם הפכו את בית הכנסת לבית קפה ומועדון חברים והבטיחו שיותר לא ינהגו כך

ובעל הבית עם חליפה ועניבה, כבר מוכן לשבת קודש, ניגש אל הדלת וראה את שני הבחורים ושאל לשלומם? 'תקשיב, נתקענו לפני כניסת שבת ואין לנו איפה לעשות שבת... יש מאחורינו סיפור ארוך, מפאת הזמן הדחוק נוכל לספר לך אותו אחרי כניסת שבת, האם תוכל בבקשה לארח אותנו?' 'בודאי, איזו שאלה, כנסו, יש לכם פה חדר, הילדים שלי לא נמצאים, רק אשתי ואני כאן לבד, יש לכם כמה דקות להתקלח, הנה לכם מגבות, תארגנו לכם רזיז ונלך לבית הכנסת.

בעל הבית הטברני, עוד לא יודע מי הם? מה הם? אבל דאג להם כאילו היו ילדיו. בדרך לבית הכנסת לא החליפו מילה אחת, כי אותם בחורים כבר התחילו להתפלל, קורבנות של מנחה, הם הגיעו לבית הכנסת של הרב דוד פרץ זצ"ל, רבה הראשי של טבריה, שהבחין באותו מארח, שנכנס עם שני בחורים מתוקים מדבש, כשהסתיימה התפילה, שאל הרב את אותו מארח 'מי הם? מה לך ולהם? משפחה שלך?' 'לא כבוד הרב, הם לא משפחה שלי, דפקו לי בדלת כמה דקות לפני כניסת שבת ובוא נשמע אתה ואני את הסיפור שלהם בשידור חי...' שאל אותם רבה של טבריה 'מה קרה? ספרו לי'

'ראה כבוד הרב, היינו צריכים להגיע למירון, אך עלינו על האוטובוס הלא נכון!' 'עצר אותם הרב' 'אין דבר כזה האוטובוס הלא נכון! זה האוטובוס הכי נכון עבורכם! ואם לא תבינו את זה עכשיו, אתם תבינו מאוחר יותר, אבל אין דבר כזה אצל השם לא נכון חלילה! אתם עליתם על האוטובוס הכי הכי נכון'

הגיע המארח עם שני הבחורים לביתו והם ראו לפנייהם, שולחן גדוש בסלטים יותר מבית מלון והוגשו לפנייהם מאכלים, שהיו חולמים שיקבלו במירון, מה גם שהיו רעבים מאד בלשון המעטה, (תן, תן ת'לחם... יאוראדי איזה קציצה...) כי כל היום התבזבז על הנסיעה בפקק האדיר, הם הרגישו הכי מאושרים והודו להשם, שהצליח דרכיהם ושכבר בדירה הראשונה שהגיעו אליה, קיבלו אותם בקלות ועוד עם אירוח כשלמה המלך בשעתו ב"ה! ואז פנו הבחורים אל המארחים ואמרו 'מה זה מחילה שנפלנו עליכם! ועוד בזמן קצר לפני כניסת שבת ואפילו שאתם לא מכירים אותנו, קיבלתם אותנו כבני משפחה, אנחנו לא יודעים איך להודות לכם?'

הביטו הבעל והאשה אחד על השניה והחלו לצחוק ואמרו 'מי מספר ראשון?' והחל הבעל מספר, שהם זקוקים לישועה מסוימת והחליטו עקב כך, לטוס למז'ביז' שבאוקראינה ולהתפלל בציון של הבעל שם טוב הקדוש, 'היה זה חמישי בלילה הגענו לאוקראינה, תכננו להגיע בשישי למז'ביז' ואחר כך לקחת נהג שיביאנו חזרה לאומן, כדי לערוך שם את השבת, הגענו לציון של הבעל שם טוב, התפללנו מעומק לבנו, כל אחד מאיתנו קרא את כל ספר התהילים ואחרי שסיימנו נכנסו למונית שתיקה אותנו לאומן, אבל הרכב סרב להניע... והנהג אמר שאין אפשרות לתקן את הרכב היום, ניסינו לפנות לנהגים אחרים, אבל כולם סרבו, הבנו שאנחנו הולכים להישאר בציון של הבעל שם טוב, כל השבת, הבעיה שחוצ' ממם

ואולי כמה פירות, אין כאן כלום, זה לא כמו באומן שתמיד מסתדרים שם, מצאנו ב"ה איזה חדר לשים את הראש מה שנקרא, ולפתע כחצי שעה לפני שבת, הגיע מיניבוס ובו כ-18 אמריקאים, עם עגלות, אוכל, שתייה וכל טוב לכבוד שבת קודש, שאלתי בפליאה אם הם עושים כאן שבת? וענה לי אחד מהם, שאכן כן, ושאל אודותינו? סיפרתי לו שנתקענו כאן והוא בלי היסוס, אמר - 'אתם איתנו בשבת ודאי!' היתה שבת נפלאה עם שירים מעדנים ובמהלכה, אמרה האשה לבעלה 'אתה מבין שאם היהודים מאמריקה, לא מגיעים לכאן, אתה ואני עושים שבת אצל הצדיק, אבל בלי אוכל!' אבל הענין היותר גדול הוא, שמי שמגיע לציון של הבעל שם טוב, יוצא מכאן עם מסר, מה בעצם רוצה הצדיק מאיתנו? כנראה רומז לנו בעזרת היהודים האמריקאים, שהכנסת האורחים שלנו, לא משהו בלשון המעטה וטעונה שיפור, והצדיק מורה לנו, שכדי לקבל ישועה, נצטרך לפתוח את הדלת של ביתנו לאורחים.

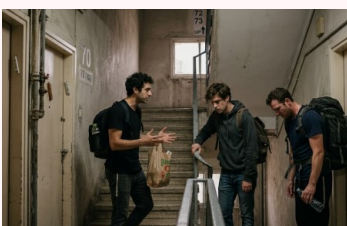
הביט המארח בבחורים ואמר להם: 'אתם יודעים מתי חזרנו מאוקראינה? היום בבוקר, והיינו בלחץ לארגן את השבת, לא היה לנו מספיק זמן להכין גם אוכל, אז אמרתי לאשתי שדי במשהו פשוט, כי זה רק את ואני, בינתיים בני משפחה וחברים ידעו זאת, וכל אחד שלח משהו, סלטים, חלות, חמין, קציצות, דגים מסוגים שונים, עוגות, קינוחים ותוך זמן קצר הבית התמלא בשפע אוכל שלא נראה כמותו כאן!

אמרתי לאשתי שבשבת שעברה באוקראינה, היינו אורחים והשבת אנחנו נארח' והמשיך המארח לספר לבחורי הישיבה, 'שמהשעה אחת וחצי בצהריים, השארנו את דלת ביתינו פתוחה, מאכלים יש, רצון לארח קיים, רק חסרים אורחים, חיכינו וחיכינו והזמן רץ וכבר נכנסה שבת, אבל האמנו בכל כוחנו שהקב"ה ישלח לנו אורחים, כדי שאנשינו מצוות הכנסת אורחים כפי שנרמז לנו בציון של הבעל שם טוב הקדוש, הזמן כבר אז ממש! ובדיוק כשסגרת את הדלת, פתאום שמעתי דפיקות, ניגשתי וראיתי אתכם, ועתה אני מבין, שהבעל שם טוב שלח אתכם באוטובוס, הבעל שם טוב עשה לכם פקק, כדי שלא תגיעו למירון ותגיעו להתארח אצלנו ונזכה אנחנו להכנסת אורחים כפי שהצדיק רמז לנו!'

עברה חלפה השבת הנסית הזו, והבחורים חזרו לישיבה עמוסי חוויות, באותו שבוע התקשר שדכן לאחד הבחורים ואמר שיש לו שידוך להציע לו, שאל הבחור אודות הבחורה? והשדכן אמר שהיא מטבריה, משיכון ד' וכשאמר את שם המשפחה, הבין מיד הבחור במי מדובר ועברה בו צמרמורת!!! כעבור זמן קצר הם התארכו בשעה טובה, והסתבר שבאותה השבת שנתקעו, הוא היה זה שבעצם, דפק על הדלת של חמיו...

ביום האירוסין מי שליווה את החתן המיועד, היה החבר שנתקע איתו באותה שבת בטבריה, והחתן המיועד סיפר לחברו, 'אתה ואני כבר שנה בשידוכים, לקחתי על עצמי להתפלל עליך, אך כשראיתי, שזה לא עזר, לקחתי על עצמי ללמוד כל יום שתי הלכות לשון הרע של החפץ חיים, להצלחתך 40 יום! ואתה יודע מתי היה היום הארבעים? היום הארבעים, חל באותה שבת, כשהיינו אתה ואני בשיכון ד' בטבריה...'

אמר להם: 'יש לי סיפור אחד העצובים שתשמעו - שכחת את המפתחות למטה באוטו...'

כך גם האדם עד גיל 30 זה התחלה של החיים עם צחוקים ובדיחות. מגיל 30 שירים, פיוטים, ניגונים של בריתות חתונות, בר מצוות ושאר אירועים. אבל בסוף של החיים מבלה בקופת חולים עם סיפורים עצובים של בעקר כאבים ובסוף מגיע לשמים שואלים אותו איפה התורה? איפה מצוות? שכחת כנראה את המפתחות למטה... רד עוד פעם להביא את המפתחות... אתם יודעים מה זה להתחיל הכל מהתחלה??? שלא נדע!!!

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבה אמונה בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולשיראל בת מלכה ולרפואת הרב חזקיהו דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבי בת רחל ודונית אלחנן בן רחל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר וחרות בת שרה **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה ואסף בן בדרה וצאלה בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים ויהוקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנוס ויוסף בן לאה וצפניה בן שלמה ומאיר בן חבובה ואסתר פריידה בת פאבל ואמנון בן זהבה